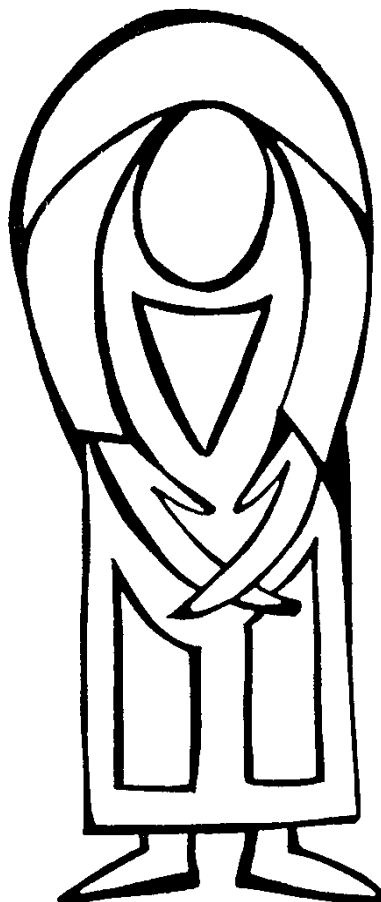

**VIERING VAN DE
VIJFDE VASTEN ZONDAG**

‘De gestorvene kwam naar buiten,
voeten en handen met zwachtels gebonden
en met een zweetdoek om zijn gezicht.
Jezus beval: Maak hem los; dan kan hij gaan.’
(Johannes 11,38-44)

VOORAF

Orgel

INTREDE.

Lied.

*Wees hier aanwezig
H. Oosterhuis/A. Oomen*

WELKOM.

*Er zijn dagen in ieders leven dat we
pas op de plaats maken en stilstaan
bij waar we anders aan voorbijlopen.*

*Er zijn perioden in het jaar die meer
dan andere tijden mensen uitdagen tot
zichzelf te komen en niet erop uit te gaan.*

*In de weken voor Pasen schoonmaken . . .
Je lente wordt er frisser, je zomer mooier
je herfst kalmer en je winter milder van.*

*Welkom u allen hier
omwille van elkaar in Gods naam. +*

Lied.

Wees hier aanwezig; ant.

SCHULD BEKENNEN.

V.: De nood die er heerst
en ik niet lenig;
de helpende hand
die ik niet toesteeek;
de troost die wordt gevraagd
en ik niet breng.

A.: **Het zij me vergeven
door wie er onder lijden.**

V. Het recht
dat wordt geschonden
en ik niet verschaft;
de liefde die ik niet toon;
de trouw die ik beloof
en niet opbreng.

A.: **Het zij me vergeven
door wie er onder lijden.**

V. De wonden die
worden toegebracht
en ik niet heel;
het leven dat ik schend.
Mijn God die me vraagt
en die ik afval.

A.: **Het zij me vergeven
door wie er onder lijden;
het zij me vergeven
door U, mijn God.**

BEZINNING.

Lied. Dat het mij is gegeven *t.: M. Zagers*
 in U te aarden, *m.: W. Vogel*
 grond van m'n grond.

*Doodop, doodsbang, dood ongelukkig . . .
niet de dood, maar het leven
kan soms zo voelen.*

Lied. A.: Dat het mij is gegeven
in U te aarden,
grond van m'n grond.

*Dooddoener, doodgemoedereerd . . .
niet de dood, maar het leven
kan zo soms worden ontkend.*

Lied. A.: Dat het mij is gegeven
in U te aarden,
grond van m'n grond.

*Val dood, doodzwijgen . . .
zo worden mensen soms
bij leven al dood verklaard.*

Lied. A.: Dat het mij is gegeven
in U te aarden,
grond van m'n grond.
Kome wat komt.

GEBED.

Naar psalm 139

Jij die mij hebt geweven
in de schoot van mijn moeder,
mij als een wonder daar geschapen -

Jij die van mij wist al voor ik was
en mij hoorde toen ik stil werd
gevlochten uit het hart van de aarde -

Jij die mij op het oog had
al voor ik werd geboren en
voor wie heel mijn leven open lag
waarvan ik nog geen dag had beleefd -

bewaar mij en neem ter harte
wat in mij omgaat: dat ik niet
naar nergens onderweg ben
en dat mijn pad niet doodloopt.

**Lied. A.: Als Gij niet zijt *t.: P. Verhoeven*
de grond waarop ik sta *m.: W. Vogel*
de bron waaruit ik put
de einder waarheen ik ga -
 Als Gij niet zijt
A.: wie ben ik dan
in tijd en eeuwigheid ?**

EERSTE LEZING.

Ezechiël 37,12-24

De profeet Ezechiël
tot het volk in ballingschap.

Zo spreekt God de Heer:
‘Ik ga je graven openen. Ik voer jullie weg
uit het graf en breng je terug naar Jacobs grond.

En wanneer Ik jullie graven heb geopend en
je naar Jacobs grond teruggebracht, dan
zul je gaan beseffen dat Ik de Heer ben.

Ik zal je begeistere en jullie zult leven,
gesetteld op eigen grond en in het besef
dat Ik de Heer ben.

Wat Ik zeg, doe Ik ook!
is godsspraak van de Heer.

Lied. Dat mensen de eeuwen door
in smee- en dankgebed
tot U zijn blijven bidden -

A.: **het moet U, God, een wonder zijn
groter dan uw schepping
groter dan de mens.**

HET EVANGELIE.

Johannes 11

Jezus kwam bij het graf van Lazarus. Het was een
rotsgraf en er lag een steen voor. Jezus zei: ‘Neem die
steen weg.’ Marta, de zuster van de gestorvene, zei
hem: Het is er niet fris meer, want het is al de vierde
dag.’ Jezus gaf haar ten antwoord: ‘Ik heb je gezegd
dat, als je gelooft, Gods heerlijkheid blijken zal.’
Toen namen ze de steen weg. Jezus sloeg de ogen ten
hemel en bad: ‘Vader, ik dank u dat Ge me verhoord
hebt. Ik wist natuurlijk wel, dat Gij mij verhoort, maar
ik zeg het omwille van het volk hier bij me; opdat ze
gaan geloven, dat Gij mij gezonden hebt.’ Na deze
woorden riep hij luid: ‘Lazarus, kom naar buiten!’
De gestorvene kwam naar buiten, handen en voeten
met zwachtels gebonden en met een zweetdoek om
zijn gezicht. Jezus beval: ‘Maak hem los; dan kan hij
gaan.’ Vele Joden, die naar Maria waren gekomen en
zagen wat Hij gedaan had, kwamen tot geloof in hem.

Lied. Dat mensen de eeuwen door
bij tij en ontij
op U zijn blijven hopen -

A.: **het moet U, God, een wonder zijn
groter dan uw schepping
groter dan de mens.**
Ga in alles met ons mee.
Haal ons, God, door alles heen.

MEDITATIE.

*Voorbij Ghor lag een stad waarvan - zo geboren of
geworden - alle bewoners blind waren.*

*'n Koning kwam met z'n gevolg in de buurt aan.
Hij zat op een reusachtige olifant waarmee hij
de mensen probeerde ontzag in te boezemen.
Het volk wilde de olifant natuurlijk dolgraag zien.
Sommigen renden er als gekken op af.
Vorm en model van 'n olifant kenden ze niet eens en
daarom tastten ze in het wilde weg rond
om zoveel indrukken te verzamelen als ze konden.
Iedereen voelde natuurlijk maar een deel van de
olifant, maar dacht dat hij 't helemaal wist.
Toen ze naar hun medeburgers teruggingen,
worden ze door 'n onstuimige menigte omstuwd.
Ze waren allemaal nieuwsgierig, wilden horen
wie en wat de olifant is en luisterden naar wat zij,
die 'het weten konden', hen vertelden.
De man die zegge en schrijve een oor van de olifant
had aangeraakt, vertelde als zeker:
'De olifant is een groot, ruw ding, - zo vlak en breed
als, wat zal ik zeggen, 'n huiskamertapijt.'
Die over de lange slurf had gestreken meldde:
'de olifant is verschrikkelijk en vernietigend;
een lange rechte, holle pijp; net een kanon.'
Die de voeten van het dier had betast zei:
'De olifant is zo kolossaal en stevig als een zuil.'
Iedereen had slechts van een klein deel van de olifant
kennis genomen en daarom kende niemand het dier
echt helemaal ten voeten uit.*

Dit is een oeroud verhaal uit de oosterse wereld,
waarin gezegd wil zijn dat geen mens ooit in staat is
de volledige werkelijkheid te kennen.
Als blinden gaan mensen op de tast door 't leven en
ze worden er voortdurend toe verleid om het
kleine deeltje waarmee ze in aanraking komen
te beschouwen als de hele werkelijkheid.
De kennis van de moderne mens over de wereld
is de laatste eeuwen enorm toegenomen.
Via telescopen kan hij ver terugkijken tot in 't
verleden van het heelal en ook het menselijke lichaam
heeft vele oude geheimen prijsgegeven.
Van 'blinde' werden we steeds meer 'ziende'.
En dankzij de moderne media - internet en t.v. -
zijn deze kennis en informatie ook nog voor een
breed publiek toegankelijk geworden; ook
voor de man in de straat, de 'ongeletterde', de 'leek'.
Het heeft ertoe geleid dat mensen, mondiger
geworden, steeds beter in staat zijn een eigen
mening en kritisch oordeel te vormen, waardoor zij
ook beter voor zichzelf kunnen opkomen.
Alleen . . . het wordt steeds meer de vraag,
of ook onze tijd en het recente verleden
niet slechts 'oor of slurf van de olifant' hebben betast
en toch menen in tegenstelling tot 'onze primitieve
voorouders' en de 'donkere middeleeuwen'
de hele waarheid en méér dan dat in pacht te hebben.
Stilaan gaan ons de ogen open en merken we
naast helderziend, stekeblind geworden te zijn.
Wetenschappers gaan inzien hoe materialistisch hun
blikveld is en ontdekken naast het terrein van de rede
ook het gebied van de intuïtie.

Het boek *Eindeloos bewustzijn* van de Arnhemse cardioloog Pim van Lommel, waarin hij - kort door de bocht - stelt dat het bewustzijn wel door het lichaam geconditioneerd maar er niet aan gebonden is, kent in vier maanden negen edities en trekt wereldwijd van alle kanten de aandacht.

Niet alleen de dichter en de denker, maar ook de wetenschapper gaat erkennen, dat het leven niet louter een op te lossen probleem is, maar allereerst als 'n mysterie beleefd moet worden.

Er is de laatste jaren iets merkwaardigs aan de hand met de rol die de media vervullen.

Aanvankelijk waren radio en t.v. bedoeld om 't volk naast wat ontspanning en vermaak zo goed mogelijk te informeren over gebeurtenissen en ontwikkelingen in de wereld ver weg en dichtbij.

Tussen diverse omroepen bestond wel verschil van visie en inkleuring van feiten, omdat neutrale verslaggeving nu eenmaal niet mogelijk is.

Het doel stond echter vast: kennis van zaken en mondigheid van de mensen bevorderen door 'n getrouwe weergave van de wereld te schetsen.

Maar met name door toedoen van omroepen met handelsbelangen is deze doelstelling gekanteld: niet meer de bestaande wereld en wat er allemaal gebeurt weer- en doorgeven, maar een fictieve, te realiseren fantasiewereld creëren, -

niet de wereld en zijn lotgevallen presenteren, maar een wereld oproepen en uitlokken die het succes van de uitzending garandeert en het belang van - zeg maar - de zendgemachtigde ruim behartigt.

Al decennia geleden constateerde de Frans filosoof Gabriël Marcel, dat de moderne reclame niet meer aan de behoeften van mensen tegemoet komt, maar dat de reclame hun behoeften máákt.

En mensen gaan erin geloven, het wordt hún wereld, voorgespiegeld als 'n paradijs, totdat . . .

ze ontdekken dat ze zich samen schromelijk vergissen en dat de slurf niet de hele olifant is.

Zowel de profetie van Ezechiël over God, die de graven van het volk zal openen als ook Jezus' opdracht om Lazarus te bevrijden van al zijn benauwend en beknellende wikkels en zwachtels gaan niet over doden laten opstaan uit hun graf. Ezechiël heeft het joodse volk voor zich, dat uit eigen land en cultuur gedeporteerd is naar het oosten, zich schikt in zijn lot en, weliswaar in grafstemming, bij de pakken is gaan neerzitten.

En 't lange oud-christelijke verhaal over Lazarus gaat over de mens, over alleman, every body, die vast zit aan de aarde, aan van alles en nog wat, - er zijn toeverlaat en laatste houvast wil vinden.

'Maak je ervan los en leef' beveelt Jezus, - zoals volgens het Paasverhaal, in het graf ook van hem zwachtels en zweetdoek zijn afgevallen:

hij heeft de aarde verlaten is, naar de Vader opgegaan.

BELIJDENIS

lied; t.: M. Zagers
m.: W. Vogel

**A.: Om God te leven heeft Hij mensen
aan de rand van dood en samenleven
een open hand gegeven maar meer nog:
geloof, geloof in zichzelf en het leven.**

K.: *Zoveel mensen aangetast
in hun eigenwaarde
anders-zijn het wordt een last
een lot zwaar mee te dragen.*

**A.: Om God te leven heeft Hij mensen
aan de rand van dood en samenleven
een open hand gegeven maar meer nog:
geloof, geloof in zichzelf en het leven.**

K.: *Niemand meer of minder mens:
'Laat je zien en horen,
beeld van God, zo onbegrensd
en mooi, te mooi voor woorden.'*

**A.: Om God te leven heeft Hij mensen
aan de rand van dood en samenleven
een open hand gegeven maar meer nog:
geloof, geloof in zichzelf en het leven.**

ONDERBREKING.

Brood en beker
Collecte
Orgelspel

BROOD EN BEKER.

*Laat je niet verblinden
door dwaallicht, schone schijn;
niet overschreeuwen
door holle leuzen, halve waarheid.*

*Laat je niet vullen
met maaksels van eigen makelij;
niet verlammen door hebben en halen.*

*Want oneindig veel verder
reikt je heimwee; oneindig
veel dieper je hartenwens.*

*Breek samen het brood;
deel de beker zoet en zuur.
Leef met elkaar, zo kwetsbaar
als we zijn en geheel en al
op vertrouwen aangewezen.*

GEDACHTENIS.

*Bid voor die tobben en pijn hebben -
't blijft niemand bespaard;
voor die meelevend bijstaan -
iedereen wordt ooit gevraagd.*

*Bid voor die ons zijn voorgegaan;
dat we ze niet vergeten.
Met eerbied noemen wij:*

*Denk ook aan hen, jonge mensen,
die om vrede te stichten zijn uitgezonden
en oplopen tegen dodelijk geweld.*

*Geen mens vergeefs geboren;
geen goed voorgoed verloren.*

Lied.

*Dale
G. Kock/A.Hnatyschyn*

GEBED AAN TAFEL.

Woord en lied

*Gij die leven zijt;
schepper liefde vader heet -*

*als aangeboren de mens in het hart,
vanaf den beginne beleden
door uw stille getuigen van nature; -*

*gezien in zon en maan;
in de aarde die ons voedt,
draagt en bergt in haar schoot; -*

*bevestigd en betwijfeld, gezocht
en gemeden en de eeuwen door
geroepen bij de wieg en het graf.*

*Gij naar wie wordt uitgezien
als naar onze hoop vervuld,
een hemel die ons wacht; -*

*die telkens weer hoogste goed
en vaste grond, ziel en zaligheid
van mens en leven blijkt te zijn; -*

*in wet en waarheid niet te vangen,
enkel te beleven in
liefde gevraagd en liefde gegeven -*

*Gij bent gezien in een mens,
Jezus van Nazaret: U een zoon
geworden, ons een naaste gebleven.*

Lied.

M. Zagers/J. Crüger

**A.: Met de medemens begaan
en Gods woord gehoord, verstaan
is hij onderweg gegaan.**

*Hij is in de wereld
licht voor blinden, lied voor doven
woord voor stommen geworden.*

*Hij ging met die belast beladen
gebukt geknakt door het leven gaan;
reikte ziek en gemeden de hand.*

*Onecht, onoprecht verdroeg hij niet,
schone schijn ontmantelde hij
en zag in kinderoogen de hemel dagen.*

*Hij huiverde voor de beker van het lijden
totdat hij in vol vertrouwen zeggen kon:
Vader - ik leg me bij U, in U neer.*

**A.: 'Dit ben ik. Mijn testament
maak ik hier en nu bekend;
dat gij elkaars dienaars bent.'**

*Hij heeft de avond voor zijn sterven
brood genomen, het gezegend
en gebroken met de woorden:
Dit ben Ik en Ik zeg u
dat ge met mij aan tafel
zult eten en drinken in Vaders huis.*

*Hij heeft de beker met
alles wat hem lief en heilig is
overgedragen aan die bij Hem waren
met de woorden: neem de beker
van Mij over en drink hem samen;
maak een nieuw begin en
doe wat ik heb gedaan.*

**A.: 'Breek het brood en drink de wijn
deel de vreugde, draag de pijn -
sterven zal nieuw leven zijn.'**

*De hoop op leven
in het hart van mensen verankerd,
de komst van een wereld van vrede,
het visioen van de voltooiing
door Hem gezien, geopend -*

*zijn vaste vertrouwen dat alles
zich tenslotte ten goede keert, -
zijn geloof in leven
doorheen de dood, hoe dan ook -*

*het kan ons niet meer ontnomen,
niet onder stof bedolven,
niet in een graf begraven worden.*

*Bid zoals hij,
bid in zijn naam.*

ONZE VADER.

COMMUNIE.

Brood en leven delen.

*Deel brood en beker.
Deel met Hem het leven
waarin wij één zijn en
waarvan God het hart is.*

ONDER DE UITREIKING.

Lied.

GEBEDEN.

Voorspel

*Bid om mensen die,
bewust van eigen kwetsbaarheid,
voor ziek en zwak
stil en bescheiden doen
wat alledag vraagt.*

Lied. Zoek God niet hier of daar. *t.: P. Verhoeven*
Zoek midden onder u: *m.: W. Vogel*
in die ziek zijn en die waken;
in die treuren en die troosten;
die komen en die heengaan.

A.: Bid en zie: God is midden onder u.

*Bid om mensen die,
dankbaar voor hun talenten,
wat ze hebben en wie ze zijn
willen delen en om-niet
beschikbaar stellen.*

Lied. Zoek God niet hier of daar.
Zoek midden onder u:
*in die deemoedig doen
wat alledag vraagt;
eerbiedig omgaan met het leven;
oog hebben voor het wonder
waarin wij staan en gaan.*

A.: Bid en zie: God is midden onder u.

*Bid om mensen die,
waar ook gekomen of beland,
eigen staat en staatsie vergeten
en zich inzetten voor echt en recht
hier of waar ook ter wereld.*

Lied. Zoek God niet hier of daar.
Zoek midden onder u:
meer in luist'ren dan beleren,
meer in vragen dan beweren,
meer in geven dan in nemen.

A.: Bid en zie: God is midden onder u.

ZEGENWENS.

ZEGENEN WIJ ELKAAR;
VOORAL HEN DIE ONS
HARD NODIG HEBBEN.
EN GOD EN GOED
ZEGENE ONS IN DE NAAM
VAN VADER ZOON EN HEILIGE GEEST.

AMEN.

ORGELSPEL